

TYÖVÄENLEHDISTÖN PÄIVÄN YHTEENVETOJA

„PUTJ PRAVDY“ LEHDEN SELOSTUKSESTA

Vasta nyt voimme tehdä joitakin yhteenvetoja huhtikuun 22 p:nä vietetystä „työväenlehdistön päivästä“¹⁴².

„Pravda“ lehden 2-vuotispäivä muodostui marxilaisten voimien laskentapäiväksi.

Kaikki valveutuneet työläiset tulivat tuona päivänä omien työväenlehtiensä avuksi. Ja niinpä kuparikolikoista karttui satoja ja tuhansia ruplia.

Vasta kesäkuun 14 p:nä „Trudovaja Pravdan“ 15. numerossa julkaistiin viimeinen selostus työväenlehdistön päivänä saaduista summista. „Lehdistön päivä“ venyi miltei kahden kuukauden pituiseksi.

„Parempi myöhään kuin ei milloinkaan“, kirjoittivat monet toverit lähettäessään roponsa huhtikuun 22 päivän jälkeen.

Päätöslausemia tuli toimitukseen niin runsaasti, ettei ollut mitään mahdollisuutta edes luetella niitä, kaikkien painattamisesta puhumattakaan.

Mutta ne ovat tehneet tehtävänsä, ne ovat saaneet meidät vakuuttuneiksi siitä, että olemme oikealla tiellä ja että valta-enemmistö työläisistä liittyy johdonmukaisen marxilaisuuden tunnusten ympärille.

Kuten tunnettua, likvidaattorit julistivat „Pravdan“ suuntauksen lehtien 2-vuotispäivän omankin lehtensä „lehdistö-päiväksi“. He pitivät aikoinaan kovaa hälinää todistaakseen olevansa oikeutettuja yhtymään lehdistöpäivään juuri huhtikuun 22 p:nä. Jo silloin he ehdottivat federaatiota kehottaen jakamaan lahjasummat puoliksi. Huhtikuun 22 päivä osoitti, että likvidaattorien lehti oli alkanut puhua liian varhain „federaatiosta“ ja „tasa-arvoisuudesta“.

Pietarin työläiset hylkäsivät „yhteiset keräykset“ kokonaan. Likvidaattorilehden kehotus sai jonkin verran kannan-

tusta vain ylioppilaiden erään osan keskuudessa ja muutamilla provinssin tehtailla.

Lehdistöpäivän lahjoitusten lopullisiin tuloksiin ei noilla yhteisillä keräyssummilla ole ollut juuri minkäänlaista vaikutusta. „Nasha Rabotshaja Gazeta” № 34 yritti kesäkuun 13 p:nä jo vertailla keräyksiä, joita oli suoritettu sille ja „Putj Pravdy” lehdelle. Sanomme sitä yritykseksi, koska „Nasha Rabotshaja Gazetan” tekemiä vertailuja ei millään muotoa voida tunnustaa lopullisiksi ja täydellisiksi. Ja jos haluaisimme saada „Nasha Rabotshaja Gazetalta” tuollaisen täydellisen vertailun, niin joutuisimme odottamaan maailman loppuun, sillä likvidaattoreille on tavattoman edullista esitellä yleisiä numeroita syventymättä näiden summien yksityiskohtaiseen erittelyyn ja selvittämättä, keneltä nuo rahat ovat oikeastaan tulleet.

Sen vuoksi täytyy meidän ottaa tehtäväksemme myös likvidaattorien selostusten yksityiskohtainen erittely.

„Nasha Rabotshaja Gazeta” päättyy hyvin lohdullisiin johtopäätöksiin: 1) että „pravdalaisia” kannattaa vajaa $\frac{3}{5}$ Venäjän valveutuneista työläisistä; 2) että „pravdalais”-enemmistö on voimakas ainoastaan Pietarissa, mutta provinssissa sen sijaan enemmistö on „Nasha Rabotshaja Gazetan” kannattajien puolella.

Ennen kaikkea meidän täytyy tehdä pieni lisäys siihen keräystemme lopulliseen summaan, jonka „Nasha Rabotshaja Gazeta” otti „Trudovaja Pravdan” kesäkuun 11 päivän numerosta.— Siellä oli yhteenveto kesäkuun 1 päivästä, mutta koska „Nasha Rabotshaja Gazeta” tekee yhteenvedon keräyksistään kesäkuun 10 päivään saakka, niin oikean vertailun vuoksi otamme vielä kesäkuun 1—10 p:nä keräytyt summat, joista selostus on julkaistu 15. numerossa k.v. kesäkuun 14 p:nä. Sitä paitsi kesäkuun 10 p:nä julkaistut yhteenvedot eivät olleet aivan tarkat, koska joitakin pieniä summia Venäjän eri puolilta oli merkitty Pietarin yhteissummaan.

Tehtyämme kaikki nämä korjaukset saamme seuraavat lopulliset summat, joita vastedes käytämmekin esityksessämme:

Pietarista.....	11.680	rpl.	96	kop.
Venäjältä.....	6.325	"	28	"
Ulkomailta	104	"	97	"

Yhteensä.....18.111 rpl. 21 kop.

Vastaavat numerot keräyksistä
„Nasha Rabotshaja Gazetan“ hyväksi:

Pietari.....	4.446 rpl.	13 kop.
Venäjä.....	6.409 „	12 „
Ulkomaat.....	946 „	55 „

Yhteensä11.801 rpl. 80 kop.

Ensi silmäykseltä ero ei ole kovinkaan tuntuva ja ikään kuin todistaa, että „Nasha Rabotshaja Gazetan” takana on todellakin $\frac{2}{5}$ valveutuneista työläisistä. Mutta tarvitsee vain jakaa nämä numerot keräyksiin työläisiltä ja ei-työläisiltä, kun kuva muuttuu perin juurin.

„*Putj Pravdyn*” kehotukseen „työväenlehdistön päivän” johdosta vastasi koko Venäjällä:

1.915 työläisryhmää, jotka keräsivät sen rahastoon 16.163 rpl. 71 kop.

„*Severnaja Rabotshaja Gazetan*” kehotukseen vastasi:

588 työläisryhmää, jotka keräsivät 5.651 rpl. 78 kop.

Ei-työläisiltä „*Putj Pravdy*” sai 1.842 rpl. 53 kop., mutta „*Severnaja Rabotshaja Gazeta*” sai 6.062 rpl. 02 kop., s.o. enemmän kuin työläisiltä.

Näistä työväenlehdistön päiväksi suoritettuja rahakeräyksiä koskevista numeroista muodostuu samanlainen kuva kuin saatiin tehtäessä laskelmia keräyksistä ja ryhmistä v. 1914 tammik. 1 pstä alkaen. „Työväenlehdistön päivään” vastanneiden työläisryhmien kokonaisluvusta vain vähän yli $\frac{1}{5}$ tulee likvidaattorien lehden osalle. Ja kuitenkin likvidaattorithan tekivät kaikkensa saadakseen työväenlehdistön päivään mennessä muutetuksi voimasuhteen edulliseksi itselleen. Se ei heiltä onnistunut. Neljä viidesosaa valveutuneista työläisistä kulkee pravdalaisuuden mukana; tämän tosiasian, joka saatiin selville numerotiedoista legaalisten lehtien koko kaksivuotisen olemassaolon ajalta, *on vahvistanut* myös työväenlehdistön päivä.

Tarkastelkaamme Pietarissa ja provinssissa vallitsevaa asiaintilaa. Pietarissa oli pravdalaisen lehden hyväksi toimitettujen keräysten (ryhmien) luku 1.276 ja ne antoivat 10.762 rpl. 46 kop.; likvidaattorien lehden hyväksi oli 224 keräystä ja ne antoivat 2.306 rpl. 27 kop. Ero on niin selvä, etteivät likvidaattoritkaan rohkene kieltää „pravdalaisten” olevan enemmistönä pääkaupungin proletariaatin, edisty-

neimmän, tarmokkaimman, parhaiten järjestyneen ja poliit-
tisesti kokoneimman proletariaatin keskuudessa.

Mutta he pitävät provinssia omanaan.

„Provinssissa näemme päivastaisen ilmiön kuin Pietarissa”, kirjoitti „Nasha Rabotshaja Gazeta”, „provinssissa on yksistään „Sever-
naja Rabotshaja Gazeta” kerännyt *enemmän* kuin pravdalainen
äänenkannattaja”.

Siinä näyte *petkutuksesta*, jota erikoisestikin työ-
läistovereita kehotamme tarkastelemaan. Mikä on totta, se
on totta: pravdalaiset keräsivät provinssista 6.325 rpl.
28 kop., mutta likvidaattorit 6.409 rpl. 12 kop. Enemmän!
Eikö niin? Ehkäpä sentään haluatte silmäillä seuraavia
numeroita.

Provinssista saatiin pravdalaisen lehden hyväksi 639 työ-
läisryhmältä 5.401 rpl. 25 kop. ja ei-työläisiltä 924 rpl.
03 kop.

Mutta likvidaattorilaisen lehden hyväksi tuli 364 työläis-
ryhmältä 3.345 rpl. 51 kop. ja 78 ei-työläisryhmältä sekä
yksityisiltä henkilöiltä 3.004 rpl. 89 kop.

Niin, provinssissa likvidaattorit ovat epäilemättä *vallit-
sevina*, mutteivät työläisten, vaan varakkaiden „ystävien
ja myötämielisten” keskuudessa.

Likvidaattorit tekivät hyvin yksinkertaisesti: todistaakseen
olevansa „*vallitsevina*” provinssissa he laskivat työläisten
kopeekoiden mukana yhteen myös porvaristoon kuuluvien
ystäviensä pääomat ja sillä tavalla „nujersivat” pravda-
laiset!

Se saattaa olla hyvinkin nokkela teko, mutta, hyvät herrat,
siten te ette ole todistaneet olevanne vallitsevina provin-
sissa, vaan olette todistaneet ainoastaan eristyneisyytenne
provinssin työläisistä, eikä tuo eristyneisyys ole siellä pie-
nempi kuin Pietarissakaan.

Työväen lehdistön ja *työväen* kokonaisuuden
aikaansaamisessa pitää, voidaan ja täytyy ottaa lukuun vain
itse työläisten oma toiminta eikä rikkaiden „ystävien”
pääomia.

Työväenlehden ja työväen kokonaisuuden asioissa se tosi-
asia, että likvidaattorit ovat saaneet ei-työläisiltä melkein
yhtä paljon kuin työläisiltäkin (5.115 rpl. ja 5.651 rpl.), ei
mielestämme ole plussa, vaan miinus — se on uusi todistus

likvidaattorien läheisestä yhteydestä porvaris-intelligentisiin piireihin.

Ja me puolestamme olemme vain ylpeitä siitä, että meidän „rautainen rahastomme” muodostuu melkein kokonaan työläisten kopeekoista, työläisten, jotka 6 viikossa keräsivät lehtensä hyväksi yli 16.000 ruplaa.

Miten tämä summa on koostunut? Minkä ammattien ja minkä piirien työläiset ja missä määrin ovat auttaneet pysyttämään johdonmukaista marxilaista lehteä?

Siihen antaa vastauksen seuraava taulukko (s. 547), joka on samalla mitä luonteenomaisin asiakirja nykyisen työväenliikkeen tilasta.

Tässä tämä taulukko „Putj Pravdyn” hyväksi toimitetuista keräyksistä tuotantoaloittain (ammateittain). Etunenässä ovat tietenkin metallimiehet. Tervehdys teille, toverit!

PIETARISTA

Työväenliikkeen johdossa on viime vuosina ollut Pietari. Samaan aikaan kun proletariaatti eräin (ei enää monin) paikoin provinssissa ei voi vielä herätä vuosien 1907—1911 kauden raskaasta unesta ja toisin paikoin ottaa vasta ensi askelia noustakseen samaan riviin Pietarin proletariaatin kanssa, tämä viimeksi mainittu on kehittänyt tavattoman suuren aktiivisuuden reagoiden kuin herkkä ilmapuntari kaikkiin niihin tapahtumiin, jotka ovat yhteydessä työväenliikkeeseen. Pietarin proletariaatti on etutilalla, sitä tuskin „Severnaja Rabotshaja Gazetakaan” tohtinee kieltää.

Ja tässä tiedot siitä, kuinka Pietarin proletariaatti on reagoinut „työväenlehdistön päivään”.

Pietarissa suoritti keräyksiä „Putj Pravdyn” hyväksi 1.276 ryhmää, jotka antoivat 10.762 rpl. 46 kop., ja „Severnaja Rabotshaja Gazetan” hyväksi 224 ryhmää — 2.306 rpl. 27 kop.

Ryhmien luvun puolesta likvidaattorit eivät enää muodostakaan Pietarin työväenliikkeessä $\frac{1}{6}$, vaan $\frac{1}{7}$ valveutuneista työläisistä, ja heidän keräämänsä summa on pravdalaisten summaan verrattuna hiukan enemmän kuin $\frac{1}{6}$.

Nämä numerotiedot osoittavat, että Pietarin proletariaatti, joka kulkee työväenliikkeen kärjessä, on perusosaltaan kääntänyt selkensä likvidaattoreille ja puolustaa vanhoja, työpistämättömiä tunnuksia.

	Pietari			Provinssi		
	Ryhmiä	Rpl.	Kop.	Ryhmiä	Rpl.	Kop.
Metallimiehet	393	5.304	95	108	1.319	02
Puunjalostajat	116	1.014	73	24	172	10
Kirjaltajat.....	113	966	34	37	236	47
Rautatieläiset	24	165	93	34	345	24
Kauppa-apulaiset	59	238	11	18	132	76
Ravintolain palvelusväki.....	27	107	58	3	68	73
Räätälit	49	203	21	28	245	82
Nahkurit.....	36	271	50	5	23	89
Sähkötyöläiset	31	275	35	6	39	76
Kutomatyöläiset	41	303	88	24	130	32
Kunnallistyöläiset (raitio- vaunutyö, y.m.).....	32	340	93	11	132	14
Rakennustyöläiset	12	57	14	4	15	71
Putkityöläiset.....	10	27	10	1	3	—
Kulta- ja hopeasepät	29	128	45	2	16	50
Leipurit	39	124	06	11	28	60
Kaivostyöläiset	—	—	—	14	71	44
Työväenjärjestöt.....	9	79	97	9	112	04
Maalarit	12	50	20	3	14	60
Makkarantekijät.....	8	31	45	2	5	63
Kemialliset tuotantoalat.....	22	92	59	6	32	04
Vaunusepät	16	78	62	1	5	—
Karamellintekijät	12	79	76	3	14	25
Pahvityöläiset	5	13	45	—	—	—
Tupakkatyöläiset	12	83	63	—	—	—
Bakun naftatyöläiset	—	—	—	12	83	98
Palveluskuntalaiset (kontto- rityöntekijät y.m.).....	38	273	11	18	123	65
Karkotetut	—	—	—	23	67	72
Palvelusväki (pihamiehet)	12	27	90	—	—	—
Erilaiset tuotantoalat ja epäselvät	99	422	52	232	1.960	84
<i>Yhteensä</i>	1.276	10.762	46	639	5.401	25

Vieläpä kirjaltajatkin, jotka muodostavat järjestyneiden työläisten keskuudessa likvidaattorien ainoan tukikohdan, keräsivät „pravdalaista” lehdistöä varten melkein 5 kertaa enemmän kuin likvidaattorien lehdistöä varten (966 rpl.

34 kop. „Putj Pravdylle” ja 201 rpl. 21 kop. „Severnaja Rabotshaja Gazetalle”).

Samaa osoittavat numerot metallimiesten suorittamista keräyksistä. He keräsivät „Putj Pravdylle” 5.075 rpl. 49 kop., mutta „Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 1.283 rpl. 66 kop. Taaskin 4 kertaa enemmän, mitä seikkaa liiton olemassaolon aikana todistivatkin likvidaattorien ainaiset epäonnistumiset vaaleissa, heidän esiintyessään yleisissä kokouksissa j.n.e.

Vielä huonommin ovat likvidaattorien asiat muiden ammattien keskuudessa Pietarissa. Kun puunjalostustyöläiset antoivat „Putj Pravdylle” 1.014 rpl. 73 kop., niin „Severnaja Rabotshaja Gazetalle” heiltä tuli kaiken kaikkiaan vain 38 rpl. 14 kop.*

Likvidaattorien julkaisut ovat monta kertaa toittaneet, että „Pravdaa” seuraavat kaikkein valistumattomimmat joukot, jotka eivät käsitä liikkeen vakavia kysymyksiä. Vasta ilmestyneessä „Nasha Zarjan” kesäkuun niteessä ylenpalttisen innostunut likvidaattori hra A. Gorev väittää, että „Pravdaa” kannattavat rahalahjoitukset ja päätöslauselmat „ovat lähtöisin sellaisista työläiskerroksista, jotka tulevat ensi kertaa Venäjän työväenliikkeen historiassa mukaan sosialidemokratian intressien ja kiistojen piiriin”, pimeän, valistumattoman nuorison ja takapajuisten työläisten keskuudesta.

Rohkenevatkohan herrat likvidaattorit laskea näihin „kerrokseen” myös metallimiehet ja kirjaltajat, jotka ovat aina olleet työväenliikkeen eturiveissä. Hra Gorevilla ei tietenkään ole mitään todisteita väitteensä tueksi, hän lähtee subjektiivisista päätelmistään. Jääköön hän niiden pariin. Me puolestamme olemme kiistämättömillä numeroilla todittaneet, että sellaistenkin eturivin ammattialojen kuin kirjaltajain ja metallimiesten keskuudessa Pietarissa likvidaattorit muodostavat tuskin $\frac{1}{5}$:n.

Emme voi tässä esittää vertaavia numeroita kaikilla muilla ammattialoilla toimitetuista keräyksistä, sillä se veisi liian paljon tilaa. Sen vuoksi esitämme yleistiedot kaikista näistä ammateista.

* Pyydämme etukäteen „Severnaja Rabotshaja Gazetalta” anteeksi, että sen selostuksia tarkastellessamme olemme jättäneet pois pari verstasta, joiden suhteen ei ole mainittu ammattialaa. Niin ei olisi käynyt, jos „Severnaja Rabotshaja Gazeta” olisi käsitellyt numerotietonsa huolellisemmin.

Paitsi mainittuja ammattialoja „Putj Pravdy” sai työläisiltä 3.700 rpl. ja „Severnaja Rabotshaja Gazeta” 500 rpl. (numerot on pyörätetty). Ne ovat kauppa-apulaisten, räätälien, nahkurien, kutomatyöläisten, leipurien y.m. pienteollisuudessa työskentelevien työläisten lahjoituksia.

Tässäkin tapauksessa kerättiin „Putj Pravdylle” 7 kertaa enemmän kuin „Severnaja Rabotshaja Gazetalle”. Ei ole yhtään sellaista ammattialaa, jolta olisi annettu „Severnaja Rabotshaja Gazetalle” enemmän kuin „Putj Pravdylle”. Yksinpä konttorityöntekijät ja palveluskuntalaiset keräsivät „Putj Pravdylle” 173 rpl. 11 kop., mutta „Severnaja Rabotshaja Gazetalle” konttorityöntekijät ja kauppa-apulaiset („Severnaja Rabotshaja Gazetan” tietojen mukaan) yhdessä keräsivät 262 rpl. 32 kop.; „Putj Pravdylle” kauppa-apulaiset antoivat 238 rpl. 11 kop.

Esitämme vielä luettelon niistä tuotantolaitoksista, jotka ovat aktiivisimmin tukeneet omaa työväenlehteään:

1) Novyi Aivaz tehdas — 791 rpl. 37 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 464 rpl. 67 kop.), 2) Putilovin tehdas — 335 rpl. 46 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 59 rpl. 38 kop.), 3) Pietarin Metallitehdas — 273 rpl. 36 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 116 rpl. 92 kop.), 4) Putkitehdas — 243 rpl. 80 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 113 rpl. 41 kop.), 5) Siemens-Schuckert — 229 rpl. 26 kop., 6) Erikssonin tehdas — 228 rpl. 82 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” — 55 rpl. 13 kop.), 7) Parviainen — 183 rpl. 93 kop., 8) Vanha Lessnerin tehdas — 168 rpl. 30 kop., 9) Ranskalais-Venäläinen tehdas — 148 rpl. 82 kop., 10) Uusi Lessnerin tehdas — 116 rpl. 25 kop., 11) Kaapelitehdas — 112 rpl. 62 kop., 12) Siemens-Halske — 104 rpl. 30 kop., 13) Obuhovin tehdas — 91 rpl. 02 kop., 14) Valtion arvopaperi- ja setelipaino — 79 rpl. 12 kop. („Severnaja Rabotshaja Gazetalle” 54 rpl.)¹⁴³.

„Trudovaja Pravda” №№ 30 ja 31;
heinäkuun 2 ja 3 pnä 1914

Julkaistaan
„Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan